

Ενώ εσύ μου φώναζες...

Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες να σε φοβάμαι...

Ενώ εσύ μου φώναζες, τραυμάτιζες την αυτοπεποίθηση μου...

Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες ότι δεν είχα αξιοπρέπεια επειδή ήμουν μικρός...

Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες να μην τολμάω, να μη δοκιμάζω, να μην προσπαθώ να ανακαλύπτω, να μην παίρνω πρωτοβουλίες, για να μη θυμώνεις...

Ενώ εσύ μου φώναζες, με έκανες να νιώθω ασήμαντος και αδύναμος...

Ενώ εσύ μου φώναζες, μου έδειχνες ότι δεν μπορούσα να σε εμπιστεύομαι...

Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες ότι δεν μπορούσα να σου μιλήσω αν είχα κάποιο πρόβλημα ή κάποιος μου έκανε κακό, γιατί φοβόμουν πώς θα αντιδρούσες...

Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες ότι όταν αγαπάμε κάποιον, έχουμε δικαίωμα να του φερόμαστε άσχημα...

Ενώ εσύ μου φώναζες, η φωνή σου δεν με άφηνε να σκεφτώ τα λόγια σου...

Ενώ εσύ μου φώναζες, ίδρωνα, η καρδιά μου χτυπούσε δυνατά, το στομάχι και τα αντιά μου πονούσαν...

Ενώ εσύ μου φώναζες, θύμωνα που δεν νοιαζόσουν για αυτά που ήθελα να σου πω...

Ενώ εσύ μου φώναζες, αναρωτιόμουν που πήγε ο μπαμπάς μου...

Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες να φωνάζω κι εγώ...

Ενώ εσύ μου φώναζες, ήμουν μόνος μου...

Ενώ εσύ μου φώναζες, σκεφτόμουν ότι δεν μ' αγαπάς πια...

Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες ότι επιτρέπεται να φέρομαι άσχημα σε κάποιον πιο αδύναμο από μένα...

Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες πώς να φερθώ στα παιδιά μου όταν μεγαλώσω...

Ενώ εσύ μου φώναζες, δεν φανταζόσουν τον αγώνα που πρέπει να δώσω τώρα που μεγάλωσα, για να μη γίνω σαν εσένα...